N°. 76. A°. 1842.

DINGSDAG, den 20sten SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 September 1842.*

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 21sten Julij ll., No. 1209 | 1007, zijn aan de gemanumitteerden HENDRIK HUGOOSGIET en JAN HUGOOSGIET gepermitteerd geworden, om in plaats van de door hen gevoerd wordende voornamen, die van JONATHAN HENDRIK en GIJSBERT ZEEMAN aan te nemen, en zich alzoo te noemen:

JONATHAN HENDRIK HUGOOSGIET
En
GIJSBERT ZEEMAN HUGOOSGIET.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 September 1842.*

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 12 dezer maand, No. 1514 | 1257, is:

1. Aan JOHANNES FRANS OOSTERHOF toegestaan geworden, om met weglating van den door hem gevoerd wordende familienaam, dien van AMSON aan te nemen en zich alzoo te noemen:
   JOHANNES FRANS VAN AMSON.
2. Aan SALOMON JACQUES CHOMPERTS en ANNA MARIA ELISABETH CHOMPERTS vergund geworden om zich in den vervolge te teekenen GOMPERTS; voorts aan den Zoon van de laatstgemelde om den voornaam van SOESMAN aan te nemen; zullende alzoo de voorzegde Personen zich noemen:
   SALOMON JACQUES GOMPERTS.
   ANNA MARIA ELISABETH GOMPERTS;
   En
   JACOB SOESMAN GOMPERTS.
3. Aan JACQUES BENNEKOM en CAROLINA BENNEKOM mede toegestaan, om bij den door hen gevoerd wordende familie-naam, dien van NORDEN, te voegen, en zich alzoo te noemen:
   JACQUES BENNEKOM NORDEN,
   En
   CAROLINA BENNEKOM NORDEN.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 September 1842.*

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 13den dezer maand, No. 1520 | 1262, is aan de Brandmeester G. C. HAMPE en F. G. BERTELSMAN en aan de Onder Brandmeesters A. VAN DER TOREN en L. J. THOLEN, als zoodanig *eervol* ontslag verleend, en zijn voorts tot Brandmeesters bevorderd, de Onder-Brandmeesters C. REELFS en A. W. OPPENHEIMER, terwijl tot Onder-Brandmeesters zijn benoemd, de Heeren J. P. HAASE JR., H. STROOM, L. J. MARCUS, J. WOLFF en G. ELLART.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 September 1842.*

Alzoo het Gouvernement van voornemen is, om het Erf bekend onder La. B. No. 134, tegen indemniteit, van de tegenwoordige bezitters, over te nemen, zoo wordt daarvan, krachtens autorisatie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, mits deze aankondiging gedaan, ten einde *derde* belanghebbenden of soms beter regt hebbenden in de gelegenheid te stellen om, van *heden* af, binnen den tijd van *vier* weken, zich ter Gouvernements Secretarij tegen die overname te opposeren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 17 September 1842.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1°. MARIA LUCRETIE van P. L. HECKERS, voor de Slaven *Simon Petrus, Johanna, Willem Samuel Petrus, Maria Geertruida, Louisa Alida, Lucretie, Amelia, Henriette Johanna* en *Eduard;* haar in eigendom toebehoorende.

2°. De Weduwe W. C. KENNEDIJ geboren VAN SWEVEL; voor de Slavin *Fanchon of Affie;* haar in eigendom toebehoorende.

3°. ESTER BRANDON, voor de Slavin *Jansie;* haar in eigendom toebehoorende.

4°. G. BOEZELAAR, voor de Slaven *Pallux of Paul, Seraphina* en *Santje;* haar in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie, ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken termijn, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris.
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 19 September 1842.*

(30327) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van DIRK TOLLENAAR JZN.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 Julij.

Heden heeft de Koning de kamers geopend. Ten ruim half een ure verscheen Z. M. in de zaal; hij beklom met moeite de voor hem opgerigte estrade en zag er uiterst neerslagtig uit. Bij zijn binnentreden stonden pairs en gedeputeerden op en riepen met onuitsprekelijke geestdrift: *Leve de Koning!* — De Koning, die als het ware onder zijne aandoening bezweek, bleef een oogenblik bijna wankelend staan. Het geroep verdubbelde. Eindelijk bereikte de Koning zijnen stoel. Hij is omgeven van den Hertog van Nemours, den Prins van Joinville, de Hertogen van Aumale en Montpensier en spreekt met afgebroken stem de volgende rede uit:

» *Mijne Heeren de Pairs, Mijne Heeren de Afgevaardigden.*

» In de droefheid, welke mij ter nederdrukt, beroofd van dien geliefden zoon, welke ik dacht bestemd te zijn om mij op den troon te vervangen, en die de roem en troost mijner oude dagen was, heb ik behoefte gevoeld om het oogenblik te bespoedigen U rondom mij vereenigd te zien. Wij hebben alle eenen grooten pligt te vervullen. Wanneer het God zal behagen mij tot zich te roepen, moet Frankrijk, moet de constitutionele monarchie geen enkel oogenblik blootgesteld zijn aan eene stremming van de uitoefening des koninklijken gezags. Gij zult derhalve hebben te beraadslagen over de maatregelen, die vereischt worden om dat onmetelijke gevaar, gedurende de minderjarigheid van mijnen beminden kleinzoon, te verhoeden. De slag, die mij heeft getroffen, maakt mij niet ondankbaar jegens de Voorzienigheid, die mij nog kinderen overlaat, welke al mijne liefde en Frankrijks vertrouwen zoo zeer waardig zijn.

» *Mijne Heeren*, grondvesten wij ditmaal de rust en de veiligheid van ons vaderland. Later zal ik u bijeenroepen tot het hervatten uwer gewone werkzaamheden betreffende de aangelegenheden van den staat."

Na deze redevoering, welke met nieuwe toejuichingen werd beantwoord, las de minister van binnenlandsche zaken het formulier van den eed voor en riep de aanwezige afgevaardigden bij name op. Dit geëindigd zijnde, verklaarde de grootzegelbewaarder de zitting in naam des konings te zijn geopend. De koning stond alstoen op en verwijderde zich onder herhaald gejuich. Ten 2 ure was Z. M. op de Tuilerien terug, waar Hoogstdezelve ten $1\frac{1}{2}$ ure van Neuilly was aangekomen.

— Bij koninklijke ordonnantie van 18 Julij is aan den minister van binnenl. zaken een buitengewoon crediet geopend van 400,000 frs. voor de kosten der lijkstatie van den Hertog van Orleans. Dit crediet zal ter nadere regeling aan de bekrachtiging der kamers in de aanstaande zitting onderworpen worden.

— Eene andere ordonnantie van 20 Julij opent een crediet van 139,166 frs. 66 c., om in rekening gebragt te worden van de douarie voor de Hertogin van Orleans. Deze uitgave zal een afzonderlijk hoofdstuk van het budget van 1843 uitmaken.

— In den *Moniteur Parisien* leest men als volgt:

De troonrede is al wat de goede burgers wenschten. Zij zegt niets meer dan noodig was. Een eenig gevoel: de smart van een onmetelijk verlies. Eene eenige kwestie, de wet, welke door eene ongehoorde gebeurtenis noodig is geworden voor de toekomstige veiligheid onzer constitutionele monarchie.

In dit eerste en korte tijdvak der te openen zitting moest aan de kamers eeniglijk verzocht worden, dat zij in dit

nationale belang voorzagen. Deze groote kwestie stond alleen, alle andere werden op den achtergrond geschoven. Later zullen de partijkwestien zich vertoonen. Niemand wil zich aan dezelve onttrekken. Zij zullen te voorschijn worden gebragt. Men weet de dynastische kwestie, die al de vrienden van den troon in een gemeenschappelijk gevoel behoort te vereenigen, af te scheiden van al de ministeriele kwestien, die hen verdeeld houden.

Deze afscheiding werd niet slechts bevolen door hooge gepastheid, maar ook door het dierbaarste belang des lands. Op een oogenblik, dat de kamers door hunne gehechtheid zullen herstellen, het geen eene noodlottige gebeurtenis in gevaar had kunnen brengen, is het noodig, dat wij aan Europa het schouwspel van onze ontzagwekkende vereeniging rondom den troon vertoonen. Het was derhalve pligt, om ter zijde te laten al hetgeen die vereeniging konde verzwakken of verminderen, die Frankrijk naar buiten sterker zal maken en zulks niet slechts tot voordeel van het tegenwoordige ministerie, maar van alle volgende ministerien.

Dit is hetgeen de regering heeft begrepen. De kamers zullen het ook begrijpen. De constitutionele oppositie zelve zal niet denken, dat het ministerie voor haar is teruggedeinsd. Men kan zeggen, dat het kabinet een rendezvous geeft aan de oppositie en het tijdstip der worsteling vaststelt. Schijnt dit uitstel te lang voor het ongeduld der partijen, dat zij alsdan den aanval beginnen. Het gouvernement was niet gehouden om denzelven uit te lokken in de betreurenswaardige en plegtige omstandigheid, waarin Frankrijk zich bevindt. Het gouvernement wilde alleenlijk, dat de kamers uit elkander gingen, en Frankrijk en Europa lieten onder den indruk eener groote manifestatie voor onze nationale dynastie.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 21 Julij.

De tijding van den dood des hertogs van Orleans, heeft een dieperen indruk in de City te weeg gebragt, dan sedert vele jaren eenige andere gebeurtenis in een vreemd land. Bij ieder denkend man dringen zich alle gevaren op van een regentschap en van een niet onwaarschijnlijken strijd wegens de troonopvolging.

Men vreest voor de rust der wereld, bij de tegenwoordige gesteldheid der partijen in Frankrijk. Nimmer vernamen wij in de City een meer levendigen, meer algemeenen wensch, dan dien, welken heden morgen voor het behoud van het leven, de gezondheid en de geestkracht des Konings der Franschen werd geuit. Dat gevoel was bij de mannen der meest verschillende politieke begrippen derwijze levendig, dat zulks duidelijk bewijst, welk gewigt voor den vrede van Europa aan het leven eens enkelen mans wordt gehecht.

Onder de artikelen, welke in de Engelsche bladen tot de orde van den dag behooren, treffen wij den onderstaanden brief aan, uit Parijs aan den *Globe* geschreven, en welken wij als niet onbelangrijk hier mededeelen:

» De groote vrees der vrienden van de dinastie is een regentschap. Men hoort de conservatieven bitterlijk betreuren, dat de hertog van Orleans kinderen heeft nagelaten; hij was te zacht, zeggen zij, hij was niet droog genoeg, men heeft droogheid, veel droogheid noodig om Frankrijk te besturen, en in dat opzigt was de hertog van Nemours oneindig beter dan de hertog van Orleans. Overal vraagt men elkander af, of de kwestie van het regentschap tot eene beslissing zal worden gebragt en of de hertog van Nemours tot regent zal worden benoemd. Men zegt dat deze vragen reeds in den raad van ministers zijn behandeld op uitdrukkelijke begeerte van den Koning, die, in weerwil van zijne grievende smart, niet vergeet, dat hij andere pligten heeft te vervullen dan tranen te storten.

» De nieuwe positie van den hertog van Nemours houdt de algemeene gesprekken sterk gaande; overal spreekt men over zijn karakter; ieder zegt, dat hij een man is van veel vastheid, van eenen ijzeren wil. Sommige meenen dat hij trotsch, stilzwijgend en gemelijk, anderen dat hij driftig en opvliegend is. Hij is noch het een, noch het ander. Hetgeen men bij den hertog van Nemours voor trotscheid houdt, is wantrouwen; hij is in geenen deele gemelijk van aard. Onder zijne huisgenooten heeft men hem dikwerf de jonge Bonaparte genoemd; niet omdat zijn aard dwingelandsch is, maar omdat hij zeer gedecideerd is, en dat hij in gesprekken korte, krachtige gezegden uit, even als de keizer, of op zijne wijze.

» In navolging van den hertog van Orleans heeft hij getracht zich bij het leger bemind te maken; dit is hem niet zoo goed gelukt als zijnen broeder, doordien zijne manieren niet aanlokkend zijn; niettemin is hij geliefd.

» Aangaande zijne wijze van zien en zijne staatkundige denkbeelden is slechts weinig bekend; hij heeft nopens de groote kwestien die tusschen Engeland en Frankrijk koelheid onderhouden, steeds eene behoorlijke terughoudendheid in acht genomen. Men wil weten, dat hij aan eenen zijner adjudanten, die, bij eene discussie tusschen eenige officieren ter zake van het regt van visitatie ter zee, gevraagd had: » Wat denkt Monseigneur er van van ?", geantwoord heeft: » Ik bemoei mij nimmer met hetgeen mij in geenen deele aangaat; dit is eene zaak der regering."

» Wat de bekwaamheden van den hertog van Nemours aangaat, heeft hij er vele, en men kan, naar hetgeen van zijn karakter bekend is, als zeker aannemen, dat, indien hij het gezag in handen kreeg hij volstrekt niet zoude pogen naar populariteit te hunkeren, noch eenige inwilliging hoegenaamd aan de volksschreeuwers zoude verleenen.

» De dood des hertogs van Orleans is eene ernstige gebeurtenis; niet alleenlijk wat het vooruitzigt van een regentschap betreft, maar ook uit hoofde van de opgevatte vrees, dat de teugels des gouvernements, in geval de Koning kwam te overlijden, niet uitsluitend aan de handen van den hertog van Nemours wierden overgelaten, maar mede toevertrouwd aan de leden van eenen regentschapsraad. Dit zou de minst verstandige combinatie zijn, welke men voor het Fransche volk konde uitdenken, hetwelk noodig heeft door eenen verheven geest te worden geregeerd. Dit gewigtige vraagstuk zal waarschijnlijk in de aanstaande zitting worden beslist.

» Parijs is volmaakt rustig; de troepen zijn getrouw, en zoo slechts het gouvernement met energie te werk gaat, is er niets te vreezen. Intusschen heeft de Heer Guizot reeds te veel aan de volks-eischen ingewilligd, weshalve de voorstanders der bestaande instellingen hem beginnen te mistrouwen. Men twijfelt niet aan de goede bedoelingen, maar men herinnert zich de woorden van Lodewijk XIV, die zoo menigmaal door Napoleon zijn herhaald geworden: » In Frankrijk is de vorst verloren, die eene enkele inwilliging toestaat aan de volksmeening." Dit mag in onze dagen anti-constitutioneel schijnen, maar het is volkomen waarheid."

— De kleine schoorsteenvegersjongen, welken men onderscheidene malen in het paleis der Koningin gevonden heeft verborgen onder of achter het eene of ander stuk huisraad, heeft zich voor eenige dagen vrijwillig ingescheept naar Van Diemensland, waar de regering hem een stuk land heeft afgestaan.

— In *Leeds Mercury* wordt medegedeeld, dat tot de reeds vroeger gesloten spinnerijen en fabrijken in Manchester zich nog twee andere zijn komen voegen, die aan 5 à 600 menschen arbeid verschaften. Ook de groote spinnerijen in het naburige Salford, alwaar minstens 1000 mannen, vrouwen en kinderen arbeid en onderhoud vonden, stonden thans stil. — In Stepford zijn tegenwoordig 15 katoenspinnerijen gesloten; de helft der 8 à 10,000 menschen, die daardoor broodeloos zijn geworden, heeft de stad verlaten, de overigen worden tot dus verre door inzamelingen van aalmoezen en andere liefdegiften soberlijk gevoed. De bevolking is van 58000 sedert de jongste volkstelling, thans op 50000 verminderd; een derde gedeelte der huizen en vele winkels en magazijnen staan ledig. Het wekelijksch arbeidsloon, hetwelk den nog arbeidende werklieden in Stockport betaald wordt, bedraagt 8000 p. st. minder dan voor 2½ jaren.

De gezagvoerders in New jork hebben onlangs bij openbare veiling twee spoorwegen doen verkoopen, waarvan de eene die omstreeks 600,000 dollars had gekost, voor 4,600 doll. en de andere welker achterkosten zelfs 100,000 doll. te boven gingen, voor 4500 dollars werd agezet, alzoo zich voor denzelven slechts één koper voordeed.

— De graanoogst is dit jaar in de Ver-Staten zoo overvloedig, dat men, blijkens de laatst ontvangen berigten, in geval van nood, de verbazende hoeveelheid van 6 millioen (?) vaten meel, elk wegende 200 ℔, boven hetgeen tot binnenlandsch gebruik noodig is, zal kunnen uitvoeren. Dit is een meer bedrag van ruim de helft op hetgeen de Ver.-Staten gewoonlijk verschepen.

ADVERTENTIËN.

(30302) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 23sten September 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Princestraat*, La. E. No. 263 N. W. en La. D. No. 837 O. W.; aankomende J. H. MATTHIJS.

De Slaven met namen: *Goodluck* en *Askan*; aankomende den Boedel THOMAS KEEN.

Paramaribo, den 19 September 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

De Commissie van Onderwijs dezer Kolonie geeft bij deze kennis aan de goede Ingezetenen, dat de plegtigheid der feestelijke uitreiking van **Eere-Pryzen** aan de meest verdienstelijke Leerlingen op de openbare Leerscholen der Jeugd, zal plaats hebben op Donderdag, den 22sten September, e. k., des voormiddags ten *half negen* ure, in het Kerk-gebouw der *MORAVISCHE BROEDER GEMEENTE.*

Strekkende deze tevens tot minzame uitnoodiging aan Ouders en Voogden, en allen die in dit Kinderfeest belang stellen.

Paramaribo, den 14 September 1842.

De Secretaris der Commissie voornd.,
D. HOOLA VAN NOOTEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, het Schip Christina, Kapt. W. Ras, hebbende 45 dagen reis; met Troepen.

Idem, het Schip Jacoba Maurina, Kapt. G. van Medevoort, hebbende 45 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouwen H. J. M. Nieuwlant, W. Kramer geb. Kreije, M. Cordna, de WelEerw Heer Petrus Donders, Roomsch Katholijk Pastoor, de Heeren H. F. van den IJver; E. F. le Ferre, A. E N. Oosterbind en Klaas de Wit; — beide van Amsterdam.

Den 18den, de Engelsche Schoener Anne, Kapt. J. Smith, van Demerary en Berbice, hebbende 5 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers, naar Amsterdam, lading: 82 vaten- en 1192 balen heele- en 8 vaten en 119 balen gebroken Koffij, 116 balen schoone- en 7 dito vuile Katoen, 64 balen Kakao en 28 pies oud Koper (3240 pond.)

Den 19den, het Schip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer, naar Amsterdam; lading: 368 vaten Suiker, 47 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.